

DEDICATIO.

Porro, quando rationes officii & laborum nostrorum, quas Serenitati tuæ reddere tenemur, minimè impedire erant, hoc exercitiorum nostrorum specimen & documentum magno Tuo iudicio submittere non veritumus, ut exploratum haberes, quid pro veritate Dei cum juventute, quæ gentilitiæ Tuæ pietatis curæ à Deo proximè &, ut loquuntur, immediatè, nostræ verò institutioni per Te, atque adeo mediatè commissa est, agatur, & quâ cum concordia orthodoxiæ, cuius nos pro Tuo Zelo, ut qui maximè, tenaces esse jubes, ex hoc Tuo Athenæo propagandæ operam navemus: quantum enim faciat huc, ut veritas inter omnes differatur, si illius Professores & Doctores uno ore ac mente eam edoceant, neminem patiuntur ignorare tristissimæ illæ, quæ ex eorundem litigiosis dissensionibus nascuntur, dividiæ.

Hæ fuerunt, SERENISSIME PRINCEPS, nostræ, & Claubergii mei p. m. Viri, qui in ministerio Dei ac tuo viribus exhaustus immortuus est, & meæ rationes, ob quas sub Potentissimi Nominis Tui præsidio hoc quaecunque obedientiæ, subjectionis & grati animi symbolum foras in orbem emittere constitueramus. Hanc verò nostram utriusque primam voluntatem, quam ille meus Claubergius ad extremum vitæ halitum constans adservavit, ut ego post beatum ejus abitum immutarem, non sustinuit amor ille, quo eum etiam post funera prosequor, nec permiserunt æquissimæ illæ rationes, quibus eam suffultam esse modò demonstravi. Quin confirmavit me in hoc proposito pietas erga hunc nostrum communem Foetum, quæ adhortabatur, ut ipse altero suo Parente orbatus, supremo statûs publici Tutori oblatus commendaretur.

Vides, SERENISSIME PRINCEPS, me animum

